

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р. Четвер, 24 квітня 1986 року № 49 (3712). Ціна 2 коп.

Урочисте засідання в Кремлі

У революційній творчості мільйонів втілюється в життя вчення і справа Леніна. Ім'я Володимира Ілліча — вождя народних мас — стало переможним прапором боротьби за щастя всього людства. Геніальний продовжувач справи Маркса і Енгельса озброїв робітничий рух теорією соціалістичної революції та соціалістичного будівництва, науковою системою поглядів на проблеми війни і миру. У працях В. І. Леніна, засновника Комуністичної партії Радянського Союзу, творилася перша у світі соціалістичної держави, народи землі знаходять відповіді на корінні питання сучасності.

Вірністю запевняє вождя пройнята діяльність КПРС. Втілюючи в життя рішення XXVII з'їзду партії, радянські люди черпають сили і натхнення в безсмертних творах В. І. Леніна. Як підкреслюється у Програмі КПРС, на новому етапі історичного розвитку перед нашою партією, радянським народом на перший план виступило завдання всебічного вдосконалення соціалістичного суспільства, повнішого і ефективнішого використання його можливостей і переваг з метою дальшого просування до комунізму.

В обставині розгортання боротьби за прискорення соціально-економічного розвитку країни зустрічаються радянські люди 116-у річницю з дня народження В. І. Леніна. 22 квітня у Кремльському Палаці з'їзду відбулось урочисте засідання, присвячене знаменній даті. Тут зібралися передовики виробництва Москви і Підмосков'я, ветерани КПРС, представники партійних, радянських, громадських організацій, діячі науки і культури, воїни Радянських Збройних Сил. Присутні іноземні дипломати, зарубіжні гості.

17 година. Оплесками учасники урочистого засідання вітають товаришів ГОРБАЧОВА М. С., АЛІЄВА Г. А., ВОРОТНИКОВА В. І., ЗАЙКОВА Л. М., ЛИГАЧОВА Є. К., РИЖКОВА М. І., СОЛОМЕНЦЕВА М. С., ЧЕБРИКОВА В. М., ШЕВАРДНАДЗЕ Е. А., ДЕМИЧЕВА П. Н., ДОЛГІХ В. І., ЕЛЬЦИНА Б. М., СОКОЛОВА С. Л., ТАЛИЗІНА М. В., БІРЮКОВУ О. П., ДОБРИНІНА А. Ф., ЗІМЯНІНА М. В., МЕДВЕДЕВА В. А., НИКОНОВА В. П., РАЗУМОВСЬКОГО Г. П., ЯКОВЛЕВА О. М., Голову Центральної ревізійної комісії КПРС І. В. КАПІТОНОВА.

У президії також член політбюро ЦК Народно-Демократичної партії Афганістану, Голова Ради Міністрів Демократичної Республіки Афганістан С. А. Кештманд.

Тут же — заступники голів Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР, секретарі ММК і МК КПРС, ветерани ленінської партії, передовики виробництва, визначні вчені, діячі культури, вояки-ветерани, представники громадських організацій.

Урочисте засідання відкрив кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ММК КПРС Б. М. ЕЛЬЦИН.

Під склепінням Кремльського Палацу з'їзду урочисто звучить Гімн Радянського Союзу. З доповіддю «Стратегія прискорення — ленінізм у дії» виступив член Політбюро ЦК КПРС, Міністр закордонних справ СРСР Е. А. ШЕВАРДНАДЗЕ.

Доповідь була вислухана з великою увагою і не раз супроводилася тривалими оплесками.

Учасники урочистого засідання з піднесенням, стоячи співають «Інтернаціонал».

Потім відбувся великий святковий концерт.

(ТАРС)

ВІН ВСЕ НАРОДОВІ ВІДДАВ

Цей квітневий день вся країна завжди відзначає з особливим піднесенням. Для нас день народження В. І. Леніна означає так багато. Святкові марші вулицями міста, мітинги, музика, квіти... Дружна робота на Ленінському комуністичному суботнику — святі звільненої праці. Єднання дум наших і сердець у єдиному пориві до великого і світлого в житті.

Цьогорічний день народження великого вождя трудящих кіровоградці зустріли новими успіхами. Вони стали жити краще, багатше, постійно дбають про дальше вдосконалення виробництва, про розвиток соціально-культурної сфери. Про це сказав у своїй доповіді «Звіряємося з Леніном, діємо по-ленінськи», виступаючи увечері 21 квітня на урочистих зборах громадськості міста, присвячених 116-й річниці від дня народження В. І. Леніна, секретар обласного комітету Компартії України В. К. Дримченко. Ці слова доповідача могли б стати і лейтмотивом святкового концерту, який відбувся в приміщенні обласної філармонії після урочистих зборів.

22 квітня з усіх кінців Кіровограда до пам'ятника вождю в парку культури і відпочинку імені Леніна рушили працівники партійних та радянських органів, представники трудових колективів обласного центру. Вони несли корзини квітів. Біля пам'ятника зібралися червоногостинна піонерія, представники учнівської та студентської молоді. Відбулося урочисте покладання квітів до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну.

На знімках: під час покладання квітів до пам'ятника В. І. Леніну в парку його імені.

Фото В. ГРИВА.

ПЕРЕБУДОВА: ТВОЯ ПРОПОЗИЦІЯ

Тільки за переконанням

Курс, яким сьогодні твердо і неухильно веде нас партія, — це прискорення, радикальні перетворення у всіх сферах нашого життя. При цьому, як відзначалося на XII пленумі ЦК ВЛКСМ, важливо поєднати перебудову форм і методів нашої комсомольської роботи, відмовитися від трафаретних підходів і рішень. В той же час все краще, народжене життям, творчим комсомольським пошуком, що працює на прискорення, повинно одержати новий імпульс у своєму розвитку.

Почати перебудову з себе. Так стоїть питання. Перебудову в комсомолі пропонуємо почати з боротьби за якісний склад Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Партія поставила серйозні вимоги щодо якісного прийому — в Ленінській партії не повинно бути людей випадкових. Теж саме повинно бути у комсомолі! Питання не повинно стояти так: виповнилося 14 — можна вступати в комсомол. Відбирати кращих і достойних! Тоді не буде у нас «мертвих» душ, не буде байдужих у комсомолі, не буде злісних «боржників».

Л. ПРОКОПЕНКО, секретар комітету комсомолу Долинського ремонтно-транспортного підприємства.

Огляд юних інтернаціоналістів

Змолоду виробляти активну життєву позицію, правильне розуміння своїх завдань покликана інтернаціональна піонерська естафета «Нам зберегти цей світ заповіли». Вона проводиться в рамках міжнародного року миру з ініціативи дітей і юнацтва організацій соціалістичних країн.

Про це говорилося на прес-конференції, що відбулася 18 квітня в Москві. Учасники інтернаціональної акції, відзначали промови, вивчають історію спільної боротьби народів проти гітлерівського фашизму і японського мілітаризму, проводять мітинги і маніфестації, збори підписів під антивоєнними відозвами. В рамках акції — зустрічі з ветеранами другої світової війни, учасниками антифашистського руху опору.

Естафета вже пройшла по Кубі, НДР, Польщі, Монголії, Чехословаччині. В ці дні її маршрути пролягли по Болгарії, а 25 квітня її приймуть радянські піонери.

На прес-конференції враженнями про поїздку в США поділилася московська школярка Катя Личова.

(Кор. ТАРС).

Чимало польових робіт збігається в трудівників Новоукраїнського району. Підійшла пора досягового боронування посівів цукрових буряків, садити городину. Найперша ж турбота — сіба кукурудзи.

У КОМПЛЕКСІ

Швидко, при високій якості сіють кукурудзу механізатори колгоспу «Росія», імені Леніна, імені Ленінського комсомолу, імені Пархоменка. Щодня в районний прес-центр надходять повідомлення про високопродуктивну працю хліборобів. Зокрема, в колгоспі імені Ленінського комсомолу відзначився комсомолец Микола Кошарко, який виконав півтори норми. Успіху сприяли добра підготовка поля перед сівою, надійне технічне обслуговування агрегатів. Подбали в господарстві й про побутові умови трудівників.

Прапор трудової слави піднято в колгоспі ім. Кутузова на честь механізатора Михайла Омеляша. Щодня його завдання — посіяти 18 гектарів кукурудзи. Механізатор остигає за світловий день виконати роботу на 30—35 гектарах.

В. МИХАЙЛОВ, Новоукраїнський район.

Турбуватися про майбутній урожай — справа не тільки хліборобів. Так вважають слюсарі, електроварники, токарі Кіровоградського виробничого об'єднання «Дружмаш». Вони допомагають ремонтувати сільськогосподарську техніку механізаторам колгоспу імені Куйбишева Устинівського району.

На знімках: об'єм робіт визначає заступник секретаря партбюро Інструментального виробництва М. РАЗУМЕЄВ (другий зліва).

Устинівський район.

Фото М. САВЕНКА.

Трибуна для вас

Віримо у нашу силу і змогу

Я служив у ракетних військах і тому краще від інших знаю їхню бойову міць. Знаю я і про те, що вони надійно оберігають мирний труд радянських людей. Але ще тоді, коли я був солдатом, під час служби часто думав про американських хлопців, які

на другому боці земної кулі несли свою службу.

І ще думав про тих, хто вклав їм у руки смертоносну зброю — тих, кому потрібні ганка озброєнь, нагнітання воєнного психозу...

Ні, такі підрізалися служба у мене і тих молодих американських солдатів. Я служив заради миру, заради спокою свого народу. Вони — заради інтересів купки фабрикантів. І ось нове підтвердження тієї моєї думки. В той час, як наша країна в односторонньому порядку дотри-

мувалася протягом цілих восьми місяців мораторію на випробування ядерної зброї, доводячи тим самим непохитну нашу волю до миру, американська воєнщина готувалася до злочинного (інакше й не назвавши) вибуху, який і здійснили в штаті Невада 10 квітня.

Цей новий злочин проти людства ще раз засвідчив, що американська адміністрація залишається глухою до голосу розуму. Після нейтронної бомби, розміщення у Європі нових ракет, після вибуху в Неваді — піратський напад на суверенну Лівію... Нашому обуренню немає меж!

У мене та моїх товаришів по цеху — професія дуже мирна. Ми цукровари. У бурякоцеху — дві бригади, які зараз в центр своєї роботи поставили боротьбу за високу дисциплінованість, підвищення якості ремонту обладнання, збільшення вкладки кожного у громадські справи. І не дивно, що наші думки й надії — проти війни, проти ядерних приготувань.

Інтернаціоналізм, взаємодопомога, співробітництво з іншими країнами —

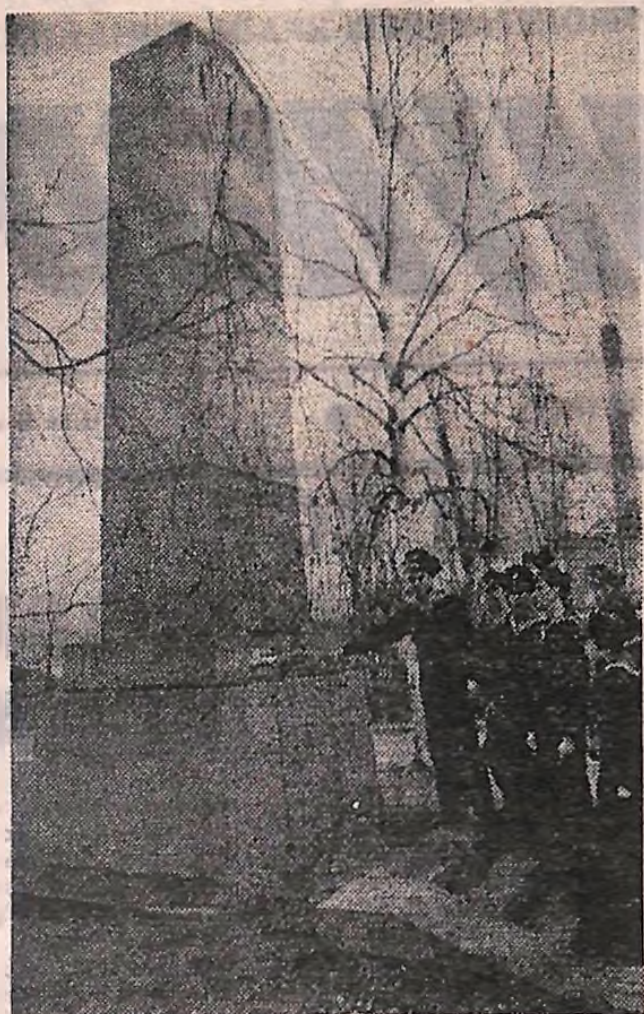
ці слова для нас мають цілком конкретний зміст. Не перший рік у міжсезоння ми працюємо на сирцеві з інших країн: з Малайзії, Таїланду, цього року — з Куби. Чому ми не можемо на взаємозигідній основі співробітничати у господарській сфері й з американцями? Адже мирне співіснування в інтересах усіх народів — про це по раз наголошував у своїх виступах генеральний секретар нашої партії М. С. Горбачов.

Ми хочемо миру для себе й своїх дітей. У мене їх двоє — чотирирічний Василько і дворічний Андрійко. Тарік ми з дружиною Оленою одержали нову квартиру в будинку, який збудовано згідно перспективного плану розвитку нашого заводу... Все це — ознаки нашого розвитку, нашого руху вперед. Але ми розуміємо й те, що якщо наша держава не була змушена з вини американців частину бюджету направляти на військові цілі, то ми могли б жити ще краще. Не секрет, що і в самій Америці існує стільки гострих проблем, які ще більше загострюються через великі воєнні витрати і урізання соціаль-

них програм.

Ми, робітники-цукровари, ще раз висловлюємося за мир, за співробітництво. Підтримуючи всім серцем мирні радянські ініціативи, ми з товаришами по зміні Орестом Говим, Володимиром Олійником, Ольгою Шевченко, Валентиною Шевченко та іншими вирішили боротися за перемогу в соціалістичному змаганні, а першу ж зароблену премію перерахувати до Радянського фонду миру. Думамо, так повинен чинити кожен — це особливо потрібно зараз, коли світ знаходиться на грані, коли американський імперіалізм переїшов «ядерний Рубікон», засвідчивши тим самим морально-політичну слабкість нинішньої адміністрації США. Гнівно засуджуючи безпринципність американського керівництва, ми, радянські люди, й надалі робитимемо все від нас залежне для збереження миру, для дальшого зміцнення оборонної могутності нашої держави.

Д. СТУКАЛО,
начальник зміни бурякоцеху цукрозаводу Малапоківського цукрокомбінату.
м. Мала Виска.

Однією з визначних подій в історії революційного руху міста на Неві стала перша в Росії майівка петербурзьких робітників у 1891 році. Її було проведено в лісі за Путилівським заводом. Перед учасниками майівки, людьми перевіреними, присланими таємно, виступив тіах Федір Афанасьєв, слюсар Микола Богданов, робітники Російсько-американського товариства «Гумова мануфактура» Володимир Прошин та новель Егор Климанов. Першотравневий промови робітників були переправлені за кордон і видані в Женеві групою «Звільнення праці». Їх читали і перечитували багато передових людей Росії.
На знімку: для обеліска, спорудженого в честь першої в Росії майівки, учні базового профтехучилища суднобудівного заводу імені А. О. Жданова.
Фото І. КУРТОВА.
Фотохроніка ТАРС.

«Червона зірка» мовчить. Ми знову завітали в об'єднання. Секретар комітету комсомолу Олег Гончаренко сформулював, на його думку, найреальніший план дій спільної та молоді підприємства для боротьби з втратами.

У силах наших молодих дозорців профілактика таких випадків. І — суворий контроль усіма засобами.

Вирішили проконтролювати й ми. Цим разом, що правда, на міське сміттєве звалище не поїхали — були в гостях у самих його поставальників. А за нас там протягом двох останніх тижнів попрацювали «вироктористи» з об'єднання, зокрема, начальник

чаренко, — роздано у всі зацікавлені у контролі за збереженням та економією оторсированих інстанцій. У кінці місяця проводиметься чергове засідання комітету народного контролю підприємства, яке й вирішить міру стягнення порушників — адже нашіми контролерами виявлено не лише прізвиська водія, але й адреси вивезень удаваних відходів. Аналіз, звичайно, не обмежиться громадським стягненням.

Що ж із профілактикою? Завітали ми до тих же цехів, продукція котрих прямує чи опосередковано знову потрапляє на звалище — до заготівельно-пресового цеху № 23 та механоскладального № 24. Які зміни? Ті ж стелажні племіна: заступник начальника першого в переліку цеху Ю. М.

ми планами виробничими, що здавалися частини відходів у вторчермет та їх повторним використанням? Де найвагоміший стимул для робітників у заохоченні його до такої роботи? Згадані товариші пропонували цікаві речі, але все ж мимоволі відхилилися від основної теми розмови — звідки й чому живиться рика підходів.

Контрастом було відвідання дільниці пластмас МСЦ № 4, у розмові зі стар-

шої й проблеми внутрішнього порядку. Скарги-тільки у цехах на труднощі з обробкою вторсировини? Резонно. Бо свого власного бруктопереробного об'єднання в об'єднанні немає, так званий пакетир-прес їдемо лише у цьому році.

А що є проблеми й із залізничним транспортом, зокрема, вагонами під завантаження бруктом, то тут існують випадки й без-

та дотримання такої системи: премії — кращим, покарання — недбайливим. Стара пісня? Ні, просто це варто звести до абсолюту. Без зрівнянності вгору підуть справи й із бригадною формою організації та оплати праці, і з впровадженням передової техніки (погано сприймаються поки що верстати з числовим програмним управлінням).

Візит до начальника відділу організації праці й зарплати підприємства М. О. Уваровського лише переконав, що Положення про преміювання працівників за економію матеріальних ресурсів та цінностей і преміювання працівників за збирання, зберігання, здавання й утилізацію брукту й відходів чорних та кольорових металів передбачено винятково давно визначеним особам та дільницям, які справді можуть, економлячи, повертати у виробництво. А як же з ініціативою когось, хто на свою біду, не названий у переліку?

Метизи все везуть. Недоліки визнаються. Заходи розробляються й впроваджуються у життя. Який чинник перекриває цю мало-ефективну вервечку процесів і приведе до справжньої роботи? Зокрема, у питанні безвідходної технології? Спроби стати кращим є, але це поки що не єспіх. в якій будувати передбачені всі можливі ускладнення й проблеми на шляху.

Місяць, що пройшов з моменту публікації «Дефіциту... на смітнику?», — дуже великий проміжок часу: ми живемо, не забуваючи, за прискоренням. У відповіді на цю публікацію, віримо, будуть докази тому, що це прискорення торкнулося не лише переліку нових вод і ірорахунків.

І. КУЦЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

ХОЧ ЛИСТА І НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

Жителька селища Високі Байраки Кіровоградського району у листі до редакції скаржилася: «Давно вже в мій хаті немає світла. Я зверталася за допомогою: прийшли електромеханіки, ремонтували, підключили світло, але ненадовго — поки вони доїхали назад, то в мій хаті знов було темно. Живу я сама, пенсії немає».

Редакція відправила копію листа до виконкому Кіровоградської районної Ради народних депутатів. Ось що відповів редакції голова райвиконкому В. Г. Медвідь:

— Факти про зовнішнього з ремонту електросвітлення, наведені в скарзі, перевірено. Вони підтвердились. В даний час електросвітлення в житловому будинку М. Колісця налагоджено.

Ліста «М»
виступу «К»

«Абонент відповів?»

Під таким заголовком 16 січня цього року була опублікована критична кореспонденція, де йшлося про неувагу працівників зв'язку до мешканців, які користуються телефоном.

На критику редакції відповів начальник Кіровоградської телеграфно-телефонної станції Ю. І. Попова:

— Групою народного контролю було перевірено критику — факти підтвердились.

Критику обговорили в колективі цеху. За зовнішнього зв'язку і передачу відповідей редакції на начальника лінійного цеху А. А. Дрогозів і старшого електрика А. М. Дерев'яка накладено стягнення.

Метизи знову вивезли

штабу «КП» Володимир Стрілець. Як засвідчили попередні перевірки (у тому числі, й опублікована в «Молодому комунарі»), так і в цей період єдиного повновладного потоком прибували ті ж складові частини сімалок, металеві відходи, метизи, виробні з кольорових металів тощо, так само перемішані, ніби для конспірації, зі сміттям... Другого квітня: вивезено різкучі абразиви, складові частини сімалок, відходи металу. Третє квітня: до традиційного переліку «відходів» додали й вивезли на звалище складові частини освітлення та кольорові відходи. Асортимент також збагачений за рахунок дріту, у тому числі зварювального та інших видів метизів. Із ливарничою старанністю перелік видів та об'ємів вивезених на смітник матеріалів та готових виробів мислилися кожного наступного дня — четвертого квітня ливарному цеху копного чавуну для вивезення лива вже знадобилися цілий самоскид; трактористи ж продовжували постачати замість металістичних стрічок ми та відходами металу. І так далі.

— Довідки, аналогічні оції, — продовжував О. Гон-

ОРІЄНТИР — ЕКОНОМІЯ

Мова про безгосподарність. Іноді спричинена «звичайною» халатністю, вона перероджується у великомасштабне розтринкування цінностей, копійки стають тисячами, пущеними на вітер.

«Молодий комунар» 13 березня цього року опублікував матеріали рейду обласного штабу «Комсомольського прожентора» на цю тему — використання вторинних ресурсів. У рейді були згадані завод «Гідро-сила», виробниче об'єднання по сімалках «Червона зірка», комунальділ Кіровського райвиконкому — причому, як такі, хто не пускає ці відходи у виробництво або робить це стихійно й мало. Це прямо суперечить стратегічній політиці партії й уряду нашої країни у питанні раціонального й економічного використання всіх видів ресурсів, у тому числі й вторинних. Названих в матеріалі винуватців було зобов'язано виправити становище.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Драч, начальник планово-диспетчерського бюро В. А. Демешко більш кваліфіковано й охоче розповіли про ускладнені проблеми процесів вилучення на сусідній, цеху № 21, дільниці огорож із відходів їх виробництва. Звідки ж везуть їх виробні на звалище? Із тих ефемерних чужих цехів? А загалом розмова про перспективи роботи на вторсировині вийшла неформальною. Як, скажімо, виходить з порівнянню пору засилив актів заміни матеріалів та сировини, тобто, періодичного постачання матеріалів. Інших параметрів? Як ладити із однаково напружени-

шим майстром А. В. Великим, наочним стало переконання, що не всюди із вторресурсами аж так неспішно. Цехом дільниці пластмас це не стала, а все ж, як нажму, і неозброєному оному видні масштаби продуманої політики в цьому питанні: відходи ретельно зібрані, ченують черги піти у переробку для виготовлення нових виробів.

Заступник головного інженера підприємства В. М. Гутник виявив, що загальну безгосподарність жодними «об'єктивними» причинами прикривати не можна.

— Факти вивезень, що-празда, досить непоодинокі, якщо пірнути результатам, — заїве підтвердження тому, що існують

контрольного вивезення дрого. Залізнична рампа застаріла, брукту збиралося багато, а постійно ж падає новий, — це так зреагував на наші питання начальник дільниці по переробці вторинної сировини залізничного цеху Р. М. Серьогін. — Буле прес — замість везти на поклін кудись (щоб потім знову ж приймати «сировину» у себе), пакуватимемо брукт у себе ж, тобто, пускатимемо у вторинний цикл виробництва у ливарні цехи. Загалом же робота із відходами ведеться, так у нас на дільниці обробляємо чавунну та сталеву стружку, а сепаратором відділяємо із горілого грунту доменний присад, що й падає у виробництво.

Однак, повернімося до розмови з В. М. Гутником. Крім згаданого вже преса для запам'ятовування брукту, у дефіциті, на думку заступника головного інженера, незрівнянно цінніше — заінтересованість у економічній матеріалів з боку найнижчих ланок виробництва. Мова знову зайшла за стимули. Через недосконалу систему обліку заощаджених матеріалів та сировини значна частина нововведень так і залишається в проєктах. Відстає психологія нашої нашої прогрес не лише «знизу», але й «зверху». Ділом озоветься, очевидно, лише впровадження

ОДИН — ПРОТИ «ПАНТЕРИ»

У ніч з 27 на 28 вересня 1943 року першими через Дніпро в районі Деріївка—Кудеволівка переправлялися частини 62-ї гвардійської стрілецької дивізії. Бійці і офіцери виявили виключну мужність при форсуванні Славутини, про що свідчить хоча б той факт, що 225 воїнів об'єднання були удостоєні звання Героя Радянського Союзу. Серед них був і уродженець Волгоградської області Іван Гайворонський. В армію його призвали у 1943 році. Вісімнадцятирічному юнакові довелося воювати на Курській дузі, визволяти Лівобережжя України. І ось — Дніпро. Воїни 182-го гвардійського стрілецького полку 62-ї гвардійської дивізії форсували ріку в густих сутінках, десант з ходу зачепився за зайнятий ворогом берег. Поки знищили передовий пост противника, оволоділи панією висотою.

Гайворонський наказав солдатам відділення, яким командував, швидше окопуватися, бо добре знав, що фашистської контратаки чекати довго не доведеться. Так і сталося — на ранок в атаку пішла рота противника, підтримана п'ятьма танками. «Чекати команди!» — передав своїм бронебійникам Іван. Гітлерівці це підозрюючи, що висота уже зайнята нашими. Про-

пустивши танки, бійці відділення Гайворонського відкрили вогонь по ворожих машинах. Один танк відразу загорівся. Автоматичні відсіки піхоту. Фашисти в паніці відступили, однак в середині дня знову зробили спробу скинути десант в Дніпро. Але наші десантники на цей час одержали підкріплення. Розгорівся запеклий бій. Три доби намагався ворог оволодіти ключовою позицією, яку займали бронебійники молодшого сержанта Гайворонського.

І радянські бійці встояли, давши можливість розгорнутися на плацдармі всьому полку. Частина гітлерівців відступила, чимало з них потрапили в оточення. Оточені пішли на прорив. Попереду пустили танки. Бійці Гайворонського, не величкі окопавшись, залягли просто у силосних ямах. Прицільним вогнем вони підбили дві ворожі машини. Але в наше відділення зазнало відчутних втрат.

На командира йшли два танки. Іван прицілюється. Постріл був влучним — головний танк зупинився. Інший рвонувся вперед. Здавалося, танк виростає на очах у сержанта. Часу перезарядити протитанкову рушницю вже не було. І тоді Іван кинув у моторне відділення машини протитанкову гранату. Вибух оглушив його. Коли прийшов до тями від ідкого смороду горючого металу, побачив у кількох метрах перед ним чаділа порожа «пантера».

За виняткової мужності і відваги, виявлені при визволенні від фашистів території південної області, Іван Гайворонський був удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

Г. КОГАН,
завідуючий відділом обласного краєзнавчого музею.

Випробовує крос

У кожному районі області в ці квітневі і травневі дні влаштовуються спортивні змагання на призы героїв-земляків, присвячені Дню Перемоги. У Бобринецькому, наприклад, в перші дні травня пройдуть поєдинки пам'яті Героїв Радянського Союзу І. С. Ілліка та Д. М. Осадчого — уродженців села Витязівки. Такі змагання в складовою частиною роботи комсомольських і фізкультурних активістів по військово-патріотичному вихованню юнаків і дівчат.

Тут, у Бобринці, обласна

рада ДСТ «Колос» провела минулої неділі обласний легкоатлетичний крос пам'яті Героя Радянського Союзу Василя Порики, який до війни навчався в Бобринецькому сільськогосподарському технікумі. На старті прийшли найкращі легкоатлети восьми середніх навчальних закладів. Напруга спортсменам дали колишні фронтовики. А. Д. Секер, який вчепся разом з В. Порикиком, розповів про подвиг легендарного героя французького руху Опору. Це був своєрідний урок муж-

ності, на якому тривала розмова про витоки героїзму, високий обов'язок громадянина Країни Рад захищати свою Вітчизну.

На трьох дистанціях стартували легкоатлети: 3000-метрову першим подолав учень Гайворонського машинобудівного технікуму Валерій Кук, 1000-метрову — учениця Кіровоградського технікуму механізації сільськогосподарства Лариса Варченко, 2000-метрову — учениця Олександрійського радгоспу-технікуму Лариса Єкатеринчук.

Командою перемогли спортсмени Гайворонського машинобудівного технікуму. Наш кор.

ВАХТА ПАМ'ЯТІ —
ВАХТА МИРУ

ДЕВІЗ СИНІВ

«Зміцнювати Вітчизну виробничою працею — значить зміцнювати мир на всій планеті. Бо Країна Рад — оплот всіх миролюбних сил усього світу». Ці слова прозвучали на зборах комсомольсько-молодіжного колективу видобувної ділянки № 2, очолюваного бригадиром А. Гушином та групкомсоргом Ю. Гончаренком. Молоді гірники, обговоривши на них звернення активістів руху прихильників миру, одностайно підтримали патріотичну ініціативу стати на ударну трудову вахту на честь свята Великої Перемоги.

Приклад ударної праці подають гірники очисного вибою М. Муляков, В. Кібаров, О. Додільний, І. Пархоменко, електрослюсар В. Шамшурин, машиніст підземних установок М. Клименко.

Колектив ділянки виконав план минулого місяця по видобутку вугілля на 110,4 процента і нині знову йде попереду в соціалістичному змаганні.

Дати Вітчизні якнайбільше вугілля — такий девіз молодих виробників, які зараховували у свої колективи полеглих героїв-земляків.

В. РУДЕНКО,
заступник начальника видобувної ділянки № 2 шахти «Новомир-городська».

Десятки дтсаафіців набувають знань і майстерності в будинку мнх техніків Побузького нікелевого заводу (Голованівський район). На знімку: шестикласник місцевої десятирічки Жанна ОПАЛЮК та Олександр ДЕНИСОВ, які мають другий юнацький розряд з радіоспорту. Фото О. ОСТАПЧУКА.

ОБОВ'ЯЗОК

З ІМЕНЕМ ТЕРЛЕЦЬКОГО

Уродженець села Тернового Олександр Терлецький був начальником прикордонної застави. Потім він очолює Балаклавський партизанський загін, що діяв на окупованій території в Криму. В нерівному бою поранений прикордонник був схоплений карателями. Після звільнення з в'язниці його стратили.

Нині одна з прикордонних застав носить ім'я О. С. Терлецького. Сюди щороку за комсомольськими путівками ідуть

служити кращі призовники нашого району. Восени, наприклад, прикордонниками стали механізатори Володимир Хмура та Михайло Чопей, котрі нині стоять на зоряному кордоні разом з іншими молодими воїнами застави, що носить ім'я їхнього односельця.

На заставі імені Терлецького побували хлібороби сіл Новостанкуватого і Тернового. І були раді, що їхні односельці стали гідними спадкоємцями слави героя-земляка. Разом з

колгоспниками тут гостювали і члени самодіяльної кіностудії, яку очолює В. Я. Нога. Вони зняли документальний фільм про прикордонників.

Чимало вихованців районної комсомольської організації знову йде на армійську службу. Тринадцять з них — в прикордонники. Біля обеліски героям-землякам призовники присягають на вірність Батьківщині. Напутне слово майбутнім воїнам дає ветеран Великої Ві-

тчизняної війни І. П. Гончар. А потім учасники мітингу прийшли в районний краєзнавчий музей, де ознайомились з експонатами, що розповідають про вікопомний подвиг загиблих воїнів, визвольні бої на території району в роки минулої війни.

Перед від'їздом у військомат призовники переглянули фільм «Пам'ять». Щоб не забути, щоб пам'ятати завжди, яким був їхній прославлений земляк О. Терлецький, як несуть естафету його звитяжних комсомольців 80-х років.

В. НОВОСАД,
другий секретар Добровеличківського районного комсомолу.

І В ТРУДІ — ЯК В БОЮ

ЗА РІДНУ ЗЕМЛЮ

І. Колосок для Перемоги

Майже шість місяців Радянська Армія вела жорстокий бій за визволення нашого степового краю від німецько-фашистських загарбників. У березні 1944 року частини Червоної Армії завершили вигнання гітлерівців з Кіровоградщини. Величезної шкоди завдали німецькі окупанти містам і селам області. Перед відступом вони висадили в повітря майже всі підприємства, вивезли їх устаткування. Фашисти пограбували всі колгоспи, радгоспи і МТС, 830 шілі. Матеріальні збитки, заподіяні гітлерівцями народному господарству, становили 14 мільярдів карбованців.

Зразу ж після визволення Кіровоградщини під керівництвом обласної партійної організації з великим ентузіазмом приступили до відбудови народного господарства.

Ударно працювали на відбудові комсомольці, піонери і всі школярі під керівництвом вчителів. Їх суспільно корисна праця в ті незабутні роки вражає багат-

ством змісту і різноманітністю форм. Школярі, як і весь народ, працювали під девізом «Все — для фронту, все для перемоги».

Партійні і комсомольські організації розглядали цю діяльність не тільки як конкретну допомогу країні, а й як дієвий засіб виховання в душі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

21 жовтня 1943 року частини Червоної Армії визволили перший районний центр області — Петрове та понад 50 інших населених пунктів. До березня 1944 року Петрове було прифронтовим тилом радянських військ. Підлітки, школярі разом з жінками і пристарілими будували укріплення, підносили до позицій снаряди й міни, доглядали поранених. Під керівництвом вчителів вони ремонтували шкільні приміщення. Це дало змогу сісти за парти в 1943—1944 навчальному році 3856, а в навчальному році — 5075 уч-

16 березня 1944 року частини Червоної Армії визволили Бобринецький район. А вже 20 березня сотні школярів ударно працювали на спорядженні районного центру. 1 квітня 3742 учні почали навчатися в школах району. Вони надавали допомогу колгоспам в проведенні сільськогосподарських робіт і протягом 1944 року виробили понад 85 тисяч трудоднів.

Усі учні знам'янітних, помічницьких шілі разом з дорослими працювали під час недільників на очищенні території і будівництві залізничних колій. Кіровоградські школярі піднімали з руїн завод «Червона зірка».

Самовіддано працювали на ремонті шкільних приміщень учні Олександрівського, Новоархангельського, Новоархангельського районів. Так, комсомольсько-піонерська будівельна бригада Новоархангельської середньої школи з 14 учнів, якою керував Володимир Чурухан, провела ремонт школи. Добре працювали на сходах печей

та оновленні класів відмінники навчання Люся Коротенко, Марія Гула, Алла Корієнко.

З руїн і попелу з дил у день піднімалися корпуси заводів і фабрик, тваринницьких ферм, закладів народної освіти й культури. 1945 року в області відновили навчальний процес 1063 школи, 2600 сиріт знайшли притулок в дитячих будинках.

Багато інших прикладів справжнього трудового ентузіазму на рахунок комсомольців, піонерів і школярів Кіровоградщини. Вони гаряче відгукнулися на постанову Ради Народних Комісарів СРСР про ширше залучення учнів шілі до польових робіт у колгоспах. Школярі розгорнули масове соціалістичне змагання на селі під девізом «Хліб — фронту!».

Вони, як і дорослі, проводили фронтові декади, неділі, виконували бойові завдання за завершенню сілби, збирання врожаю, здачі хліба державі. Восени 44-го школярі подали значну допомогу колгоспам і радгоспам у сілби прих і догляди за посівами. Дорослі називали юних трудівників газдайцями тилу.

Активну участь у громадсько-політичній житті, суспільно корисній праці, допомозі фронту брали учні і вчителі Кіровоградського району. Вчителі, військові керівники, піонервожаті роз'яснювали школярам, що фронт Великої Вітчизняної війни проходить і на підприєм-

ствах, і на полях, і на фермах, і в школі. Тут, як і в бою, такою вирішувальною була Батьківщина, кувалась перемога над фашизмом.

Учні намагались своєю посильною працею внести свій вклад у перемогу. Після занять, у вихідні дні, під час наїху в колгоспах працювали комсомольсько-піонерські бригади. Правління колгоспів направляло їх туди, де особливо була потрібна допомога. Молодші школярі на займні комуністів вели боротьбу з бур'янами та шкідливими сільгоспкультурами, збирали колоски на полях під час жнив.

Учителі роз'яснювали дітям, що зібрані десяти колоски на одному квадратному метрі дають додатково для фронту один центнер зерна з гектара.

Серед учнів набрав широкого розмаху патріотичний рух під закликом «Колосок, піднятий школяром, — допомога фронту!». Учні цього району збрали колоски з площі 1456 гектарів і здали 110 центнерів чистого зерна в фонд Червоної Армії.

Перемикцем у соціалістичному змаганні вийшли в 1944—1945 навчальному році молоді учні Ганнінської школи Кіровоградського району. Він зайняв перше місце в республіці і друге в країні по часті учнів в сільськогосподарських роботах. Ганнінська школа була нагороджена перехідним Червоним прапором ЦК ЛКСМУ і гро-

шовою премією Наркомзему УРСР.

Добре працювали на збиранні врожаю 1944 року 3500 піонерів і школярів Рівненського району, які виробили 60 000 трудоднів.

Піонери і школярі Червоноархангельського району пропололи 700 гектарів озимих і ярих культур. Учні Устинівського району не відставали від них. Вони очистили 153 гектари від бур'янів, засекретували снопи із площі 90 гектарів, знищили 2460 хворяків і виробили 40 279 трудоднів. Особливо відзначилися учні четвертого класу Нововеличківської школи під керівництвом вчительки О. М. Мельник. Діти очистили від бур'янів 40 гектарів озимих і ярих посівів і знищили 600 хворяків.

Комсомольці, піонери і школярі разом з дорослими виконували й інші сільськогосподарські роботи. Так, піонери Капітанівської середньої школи Златопільського (тепер Новомиргородського) району посадили в радгосп 15 гектарів буряків, висадили і пропололи 277 гектарів зернових культур. Школярі Олександрівського, Хмельницького районів взяли шефство над гітлерівським тваринництвом, дитячими яслами, допомогли сім'ям фронтовиків, втілювали сиротам.

В. ДАЦЬКИЙ,
директор Кіровоградської СШ № 32.

Вперше в Москві для участі в записі телепрограми Центрального телебачення і прямої трансляції на Італію прибуло ціле «сузір'я» італійських співаків. Серед них переможці останнього, 36-го фестивалю в Сан-Ремо Ерос Рамачотті, Ренцо Арборе і Лена Бьолкаті, добре відома радянській публіці Лоредана Берто, співак з світовою славою Мілва. В концертній таночній групі беруть участь Алла Пугачова, Володимир Кузьмін і мім-театр «Лицедій».

Разом з учасниками фестивалю і делегацією Сан-Ремо, яку очолює мер міста, в Москву доставлено декілька тисяч живих квітів, щоб прикрасити сцену в концертній студії в Останкіно.

На знімку: після концерту в Останкіно.
Фото Н. МАЛИШЕВА, А. СЕНЦОВА.
Фотокроніка ТАРС.

П'єса Г. Фігейредо «Езоп», поставлена режисером О. Натяжним (художник О. Родіонов, балетмейстер Л. Соболева) стала несподіванкою для шанувальників обласного музично-драматичного театру імені Кривчицького. Після показу «Езоп» по Центральному телебаченню, де головну роль

якісь нові елементи розкриття образу свого Езона. Важливіше було так розставити акценти, щоб показати динамізм «п'єси» і «спадів» трагічної долі Людини — справжнього філософа з вільною душею і чистою совістю, яка чесним шляхом хоче визволитися із рабства. Для цього в п'єсі є наскрізний

тер'єр, що дає йому уявлення про історичний час (VI ст. до н. е.), у якому розгортаються події п'єси. Розсудливий глядач добре розуміє умовність оформлення, яке починає оживати, «грати» в потрібних місцях (наприклад, коли виходить «хор»). Але ж у п'єсі є й інші емоційні, пси-

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

«ПРІРВА ДЛЯ ВІЛЬНОЇ ЛЮДИНИ»

зіграв популярний актор театру і кіно О. Калаян, мало хто відважився б узятися за її нове прочитання. Кривчицький наслідок...

Осміслення сюжету п'єси, пошук свого сценічного бачення її — це не формальний експеримент, це копійка праця, що веде до розвитку театральної майстерності колективу. І потім: якщо сюжету багатьох притч самого Езона довгий час розроблялися різними поколіннями літераторів, то прагнення нашого театру поставити свого «Езона» — це не тільки традиція, а й право. Тільки питання в тому, як це зробити, якими засобами режисерського, художнього та акторського втілення. Ось тут і починається для розсудливого глядача непорозуміння...

По-перше, легендарний Езоп лево старший за віком і непривільний зовні, ніж Езоп — актор О. Майстренко. Легенди малюють його юродливим, кульгавим рабом. Та, може, не й не головне, що типаж підібрано невдало. Молодий артист О. Майстренко старанно вишукує

елемент, що залишається майже непоміченим для глядача: у першій дії Езоп веде мову про те, що не дарма у жерців Аполлона існує кара для злодіїв, які спокусилися на майно їхнього храму — таких кидають у прірву з найвищої гори. І далі Езоп живе за законом совісті («Я ніколи не зможу узяти те, що мені не належить»). У другій же дії, коли він добивається волі, ми бачимо, як саме цей мотив використовується у інтризі проти нього. І Езоп зі словами «Дайте дорогу! Де тут прірва для вільної людини?» не тільки знімає із себе підозру, а й доводить, що краще померти вільним, ніж жити на колінах.

Усе не повинно нагострюватися, висвітлюватися у сценографічному малюнку п'єси.

По-друге, глядач постійно бачить на сцені майже статичний (хоч і майстерно виконаний) ін-

сценічний епізод — то філософський, то побутовий, то ліричний. Як не намагаються заслужити артисти УРСР і. Кравцов (Ксанф), В. Дронова (Клея), В. Зіноватий (Агностос), артисти М. Приступа (Меліта), М. Іванчук (Ефіон) розкрити свої образи новими графічними штрихами чи барвами — у русі, інтонації, одязі, одилюйній статичності інтер'єру скоує їх, пригнічує сприйняття глядача.

Театральна завіса розсувається не для того, щоб відкрити сцену з картонними декораціями та за-гримованими акторами, а для того, щоб показати долі людей, їхні радощі й рощарування, щоб неспирмнення сутичка справді благородних людей із людьми «у коханні зрад-ликами, у пороженні — невтомними», схвилюваним глядача, нагородила його досі ще не зазаними з такою гостротою співчуттям і обуренням.

Л. РОМАНОВ.

В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

ФУТБОЛЬНИЙ МАРАФОН

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ П'ЯТОГО ТУРУ

1. Найбільша кількість «хет-триків» у першостях Радянського Союзу на рахунок видатного футболіста команди ЦБЧА Григорія Федотова.

2. У 1934 році відбулася перша зустріч радянських футболістів із закордонним професійним клубом: збірна Москви — «Жиденіце» (Брно, Чехословаччина) — 3:2.

3. У 1943 році за відмінне суддівство звання «Заслуженого майстра спорту» було присвоєно ленинградському арбітру Миколі Усову, що є єдиним випадком у радянському футболі.

4. Вихованець ужгородського футболу Олександр Бокшай з 1937 року грав у празькій «Спарті» та збірній Чехословаччини, де зайняв місце легендарного воротаря Франтішека Планічки.

5. «Океан» (Керч) — «Зірка» (Кіровоград) — 2:0.

Саме так відповіли на запитання п'ятого туру кіровоградців М. Горюхін — єдиний, кому пощастило передбачити результат зустрічі в Керчі. Наведимо склад групи лідерів конкурсу, які вже здобули 60 та більше очок: О. Балабан — 74, С. Мірошніченко, В. Найденко та В. Перверзев — по 71, І. Василенко та І. Макаренко — по 69, В. Манойленко — 66, Е. Ілющенко — 62, К. Іщенко, — 61, М. Горюхін — 60.

У більшості листів учасники «Футбольного марафону» пропонують ускладнити другу частину конкурсу за рахунок прогнозу на футбольні зустрічі. Тому, починаючи з шостого туру, свої можливості

можуть показати футбольні провидці.

ШОСТИЙ ТУР

Спробуйте передбачити результати матчів дев'ятого туру чемпіонату країни серед команд другої ліги:

1. «Кривбас» — «Зірка».
2. «Кристал» — «Атлантика».
3. «Спертан» — «Новатор».

4. «Маяк» — «Авангард».
5. Хто із радянських футболістів був проголошений кращим футболістом Європи і нагороджений призом «Золотий м'яч»?

Коли це було? Назвіть матч того року, в якому особливо відзначився цей спортсмен.

За кожну правильну відповідь нараховується 5 очок.

Термін надсилання відповідей на запитання шостого туру — 30 квітня за поштовою штемпелем.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — СКА (Київ) — 2:1

Після закінчення матчу кращими гравцями були визначені нападці: в армії Київ — Сергій Раліченко, в «Зірці» — Валерій Чорних. Вони були помітні протягом усього ігрового часу й не раз ставили захист суперника у скрутне становище.

Перші хвилини матчу пройшли в дуже повільному темпі, з численними дрібними передачами. Та коли армієць Олег Матковський відібрав м'яч у суперника в центрі поля й несподівано перекинув його на правий фланг своєї атаки, то виникла реальна небезпека. Захисники київського «Динамо» не встигли встигнути, і м'яч потрапив у ворота.

Після цього нападці «Зірки» зробили точну передачу в штрафний майданчик «Зірки» на Нурідіна Азізова, який пробив головою під саму планку.

Перша реальна загроза воротам Ігоря Андреева привнесла успіх. Коли Валерій Чорних увійшов у штрафний майданчик армії, капитан СКА Володимир Спелешин порушив проти нього правила гри. Пенальті чітко реалізував Валерій Самофалов.

Після перерви гра проходила в більш жорсткій боротьбі, де кіровоградці проявили вищу ігрову дисципліну. Голи на 66-й хвилині з подачі Ярослава Вобилика забив Валерій Чорних.

бувся в Миколаєві. Вони підняли на дистанції 1000 метрів (байдарка-одиночка), 500 метрів (каное-двійка), 500 метрів (байдарка-одиночка).

Впевнено перемогла збірна України в розіграші кубка СРСР зі стандартної стрільби. В її складі був вихованець кіровоградського тренера В. М. Більного, Костянтин Мандрик — майстер спорту, студент КіСМУ. Його включено до складу збірної країни, яка готується до розіграшу кубка Європи.

ЗНИМАЄМО КІНО

У Гайворонському міжшкільному навчально-виробничому комбінаті можна одержати п'ятнадцять робітничих професій. Працюють у нас ще й різноманітні гуртки. Приміром, я зі своїми друзями Василем Бабем та Сашком Повідомом записався у любителів кіно-студію. Ми самі пишемо сценарії, знімаємо, монтуємо, добираємо музику. Все — як у справжньому кіно. А недавно взяли участь у Першому обласному кінофестивалі дитячих любителів кіно-студій.

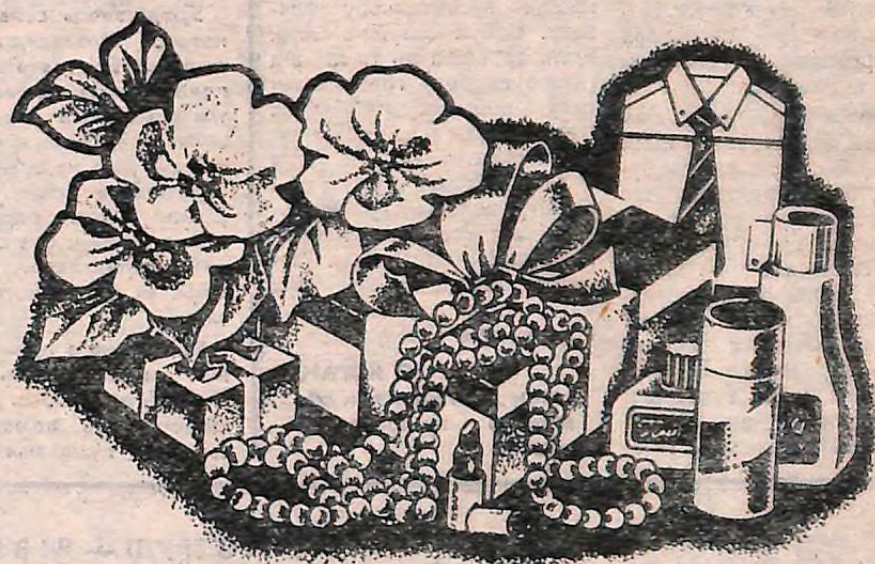
Місцем проведення фестивалю став Устинівський район.

Всього у фестивалі взяло участь дев'ять дитячих студій. Хтось із дорослих назвав нашу зустріч ще й зустріччю героїв наших фільмів. Серед них — Герой Соціалістичної Праці, доярка М. А. Монаша, молодий механізатор, делегат XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві Юрій Піддубний, «алкоголізм» справ майстри, юні мрійники...

Наша студія показала фільм «Кіт для Героя» — розповідь про земляка, Героя Радянського Союзу В. І. Грінчана.

Е. ЛЕВЧИК, учень Сальківської середньої школи Гайворонського району.

Передсвяткова торгівля

Кумачева повинь і зелені оновленої природи — звичні ознаки початку травня. Адже День міжнародної солідарності трудящих і свято Перемоги — улюблені і радісні наші свята.

Готуючись до травневих свят, відвідайте магазини «Галантерея — парфюмерія», «Подарунки» та універмаги споживчої кооперації, де пред-

ставлено широкий асортимент подарункових наборів, інших різноманітних товарів, які можуть стати хорошим святковим подарунком.

Жінки у ці весняні дні особливо будуть раді лерким шовковим сукням, барвистим хусткам, біжутерії, парфюмерним та косметичним наборам.

Наручні годинники,

сорочки, галстуки, електробритви, одяк, косметика, креми для гоління — стануть гарним подарунком чоловікам.

Запрошуємо до магазинів «Галантерея — парфюмерія», «Подарунки» та універмагів споживчої кооперації, де ви неодмінно придбаєте святковий подарунок рідним та друзям.

Укоопторгпреклама.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БН 01244.

Обсяг 0,6 друку, ери.

Індекс 61103.

Зам. № 224.

Тираж 63 700.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-63; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.